

[Krarup.]

og det ærede Medlem føjede til: han klarer sig nok. Det tror jeg ogsaa han gør. Det er værre med hans Fortolkere; jeg ved ikke hvordan de skal klare sig. Men det Synspunkt, som gaar igennem det ærede Medlems Tale, er, at man i Stedet for at regne med Paulus', med Bibelens Autoritet skal lade vor Tids Aand præge vor Opfattelse og vor Stillingtagen, og at det er mere end Bibelen. Det vil jeg ganske bestemt advare imod, for Tidsaanden skifter, om ikke for hvert Slægtled, saa dog for hvert Aarhundrede, men Bibelen er det blivende, og det er den, man skal bygge paa, det er den, der vejer. Naar Paulus bruger det stærke Udtryk, han bruger her, tror jeg nok, det er klogest at tage det til Efterretning og lægge det til Grund for det, man ønsker her at bygge op, og ikke lade det være afgørende, at Tiden og Forholdene og Tidsaanden er en anden nu end paa den Tid.

Det ærede Medlem Fru Esther Malling Pedersen talte om den rummelige Rigsdag. Ja, jeg ved ikke, om jeg synes, den er saa rummelig, hvis vi nu vedtager § 7. Jeg synes i hvert Fald ikke, at denne Paragrafs Udformning er rummelig, jeg vilde snarere mene, at den er snæver. I hvert Fald er den Form, som § 7 har faaet, og som den rummelige Rigsdag har givet den, mere snæver; end baade Kirkeministeren og mange andre — ogsaa i denne Sal — finder det rigtigt. Jeg tror, vi skulde se at faa bremset denne Rummelighed og at holde Rigsdagen paa dens Plads inden for dens naturlige Rammer. Det ærede Medlem talte om Luther og drog hans Udtalelser med ind i Forhandlingerne, hvad vi alle sammen er glade for.

Vi holder alle af at faa Luther nævnt og høre, hvad han har sagt, men jeg synes nu alligevel ikke, det var helt rigtigt at tage hans Ord med her, for det, Luther taler om, er jo Nøddaaben — den, som man ogsaa ogsaa nok vil anerkende i den katolske Kirke. Saa vidt jeg forstaar Ordet, som blev citeret her, tales der imidlertid intet om Præstegerning, om Kronragning, Præste-kaabe og den Slags. Der tales kun om det, jeg ogsaa var inde paa: at Kvinderne har deres Opgave under Nødtilstande, som man f. Eks. kender det i Schweiz og i øvrigt ogsaa herhjemme, idet det jo er noget saadant, der har ligget til Grund for den Stilling, cand. theol. Ruth Vermehren har faaet inden for Fængselsarbejdet.

Jeg hørte nu igen den Betragtning, som jeg saa tit har hørt ført frem af det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle), at Folkekirken er en borgerlig Indretning.

Jeg maa sige, at hvis den Betragtning skal medføre ret mange Konsekvenser som den, vi beskæftiger os med i Dag, vil det føre til Folkekirkens Sprængning, og saa vil det Fællesskab, de Goder, som uomtvistelig er flydt herfra, ophøre — derom er der for mig ingen Tvivl. Lovforslaget om kvindelige Præster er i Livligheden et af de Hug, som Folkekirkens gamle Træ, der har baaret saa velsignede Frugter, ikke kan taale ret mange af, og som jeg derfor vil advare imod. Jeg ser til min Sorg, men ser det alligevel tydeligt, at Folkekirkens Dage er talte.

Kirkeministeren (Hermansen): Det ærede Medlem Hr. Krarup rettede et Spørgsmaal til mig vedrørende den Afstemning, som Menighedsraadsforeningen havde ladet foranstalte. Det glæder mig, at det ærede Medlem rettede dette Spørgsmaal til mig, for det er virkelig en meget interessant Historie. Der har jo adskillige Gange været foretaget saadanne Afstemninger, arrangeret ikke af Menighedsraadsforeningen, men foranstaltet af de skiftende Ministre. Disse Afstemninger har givet en ganske god Vejledning for Stemningen, idet der første Gang var 7 Gange saa mange „Nej“ som „Ja“; anden Gang, nogle Aar senere, var der knap nok 5 Gange saa mange „Nej“ som „Ja“, og nu, denne Gang, ved den af Menighedsraadsforeningen foranstaltede Afstemning, var der ikke mere end dobbelt saa mange „Nej“ som „Ja“. Men dertil kom det meget store Antal, som havde undladt at stemme, og det gælder ikke bare de 1 500 indleverede blanke Stemmesedler; af godt og vel 18 000 udsendte Stemmesedler fik Menighedsraadsforeningen nemlig kun 11 060 Stemmesedler tilbage. Det vil altsaa sige, at et overordentlig stort Antal undlod at stemme, og saafremt dette Antal skulde lægges til, vilde der altsaa ikke længere være et Flertal blandt Landets Menighedsraad imod kvindelige Præster.

Saa spørger det ærede Medlem mig, hvordan jeg nu deraf kan slutte — saadan som det ærede Medlem ganske rigtigt har set, jeg har gjort —, at disse mange, som intet har sagt, er Tilhængere af, at der bliver givet Kvinder Adgang til Præsteembeder. Det er egentlig meget let at komme til dette Resultat, og det er ogsaa meget sikkert. Sagen er nemlig den, at de, som ønskede Afstemning, var dem, der er Modstandere af, at der gives Kvinder Adgang til Præsteembeder. Man kom til mig — og det vil jeg gerne bede det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) lægge Mærke til, fordi der deri maa ligge en kirkepolitisk Tilkende-